

EEN GEVAL VAN ACUTE PHOSPHORVERGIFTIGING.

Wij lezen in het *Ned. Tijdschr. voor Geneesk.* n^o. 10, bldz. 720, 3de al. van beneden af:

„Voorzeker een treffend staaltje hoe door groot- en kleinhandel de wet op de artsenijbereidkunst wordt ontdoken”.

De geachte schrijver, die o. a. ons daarmede bedoelt, schreef zonder voldoende onderzoek — want hij heeft ons geen enkele inlichting verzocht, — een oordeel neer. Daartegen komen wij op.

Wij drijven onze zaken binnen de grenzen der wet.

Amsterdam,
11 Maart 1914.

Koninklijke Pharmaceutische
Handelsvereniging.

In de zitting van de rechtbank heeft de president, bij wien ik zoowel kennis van de feiten, een te behandelen strafzaak betreffende, als kennis der wet veronderstellen mag, uitdrukkelijk gezegd, dat het afleveren van het bewuste geneesmiddel aan de drogisten een ontduiking van de wet op de artsenijbereidkunst was. Hetzelfde oordeel schijnt zijn collega-rechtsgeleerde te Amsterdam te hebben, althans gisteren kreeg ik een dagvaarding om te verschijnen bij een strafzaak tegen dengene, die het bovengenoemde feit pleegde, den kantoorbediende. Men zie verder art. 1, 13 en 30 van de bedoelde wet.

Utrecht, 13 Maart 1914.

J. H. G. CARSTENS.

A. Z. A. EN DE AMSTERDAMSCHER SPECIALISTENVEREENIGING.

Ik acht mij verplicht mij aan te melden als de schrijver van de woorden, die collega DE WAL aanleiding hebben gegeven, in het vorige nummer (bldz. 849), den secretaris der A. S. V. een verwijt te maken. Voorzoover tot eenig verwijt aanleiding bestaat, komt dit dus mij toe, die, gelijk wel meer gebeurt, bij het vermelden van gebeurtenissen ook den indruk heb trachten wêer te geven, die deze op mij maken. Ik heb hiermede niets kwaads willen zeggen van één der twee lichamen, die de 26 cents-regeling in overweging hebben genomen, want ik weet zeer goed, dat bij de onmogelijkheid eener zelfs matige contributieverhoging het ééne niet meer kon bieden, het andere niet meer mocht eischen. Maar ik heb het feit slechts willen mededeelen, opdat men, als — hopen wij weldra — een einde zal zijn gekomen aan dat misbruiken van geneeskundig arbeidsvermogen, den later aangekomen collega zal kunnen wijzen op den toestand, die nog in 1913 te Amsterdam bestond.

Amsterdam, 15 Maart 1914.

H. PINKHOF.

VACCINEBESTRIJDING.

In den jaargang 1913, I, bldz. 1977 van dit *Tijdschrift* uitte collega FOLMER (Driewegen) de beschuldiging, dat een „bekend” geneesheer te Apeldoorn er zijn werk van maakte „tegen contante betaling” roode pokkenbriefjes af te geven, zonder dat dit in het belang der gezondheid van de kinderen, voor wie zij werden gevraagd, noodzakelijk was. Ik heb toen collega FOLMER verzocht man en paard te noemen, en hij is zoo vriendelijk geweest, dat tegenover mij te doen. Zoo werd het ons mogelijk gemaakt deze zaak te onderzoeken. Bij nauwgezet onderzoek nu hebben wij de overtuiging gekregen, dat bovenbedoelde beschuldiging ongegrond was, evenals ongegrond bleek het vermoeden, als zou er door den beschuldigde een „zitdag” (voor het afgeven van „roode briefjes”) worden voorbereid. Kortom, de beschuldigde gaat o. i. geheel vrij uit.